

סיפורו המלא של

בן הקיבוץ עין-החורש

שהתגלה כפורץ הנועז

ביותר שפעל בישראל

נעמן דילר (28), יליד קיבוץ עין-החורש שליד חדרה, שניסה לשדוד בנק תל-אביבי בראש השנה הוא לא סתם פורץ — אלא הדגם הישראלי המקורי של מפצח בנקים מדעי, בעל דימיון, ניסיון, העוז וכשר-אילתור.

סיפור דילר בסיפוק עצמי, בשכבו ב-בית-החולים איכילוב, במחלקה האורטופדית, בה טיפלו בברך השמאלית שלו, ובשני פיצעי-הכדורים שברגלו הימנית.

"לפני שנה וחצי בערך הייתי באנגליה, למשך שלושה חודשים. שם קניתי בחנות מיסחרית את מכשיר-הריתוך שלי, שהם החדישים ביותר בארץ — ושעל קיומם למדתי מתוך ירחון מיקצועי זר.

"בהים שלי לא ידעתי, קודם לכן, מה זה ריתוך. את כל הידע קניתי מתוך ניסיון עצמי.

"כשנסעתי לחו"ל, כבר הייתי אחרי כמה התפרצויות. חשבתי בכירור לרכוש את הידע והאמצעים כדי לבצע גיבוי רציני. כיוון שהתפרצות השנייה שלי, לפני הנסיעה, הייתה בסופרמרקט שפע"ח, שבכיר דיונוגוף, כבר נתקלתי פעם בבקיות סכניות.

המשחזרים את שיטות-עבודתו הגאונות של דילר. הפורץ, שעבד לבדו, ייבא מחוץ-לארץ מכשירים מיוחדים וחדישים לריתוך, ביצע את עבודת ההכנה לאור-היום, ברחוב ממש לעיני עוברים ושבים.

הוא חדר-הכספות (מימין) של בנק הלואה וחיסכון, בפינת שדרות קרן קיימת-דיונוגוף, בתל-אביב. בתמונה הבלעדית נראים חוקרי המשטרה

מקום הפשע

אנונימיות של שוד

"המכשיר שלי, החדיש ביותר בארץ, בו השתמשו לפיצוח קופות, פועל כך: הגאון, מכמה באלונים שהיו בחוץ, על המכונית, ומבאלון אחד שלקחתי פנימה, חודר לפיית מכשיר-הריתוך בכוח עצום.

"משום כך אתה זקוק ליד חזקה גורא. אם לא — מתרוממת הפייה מעצמה וכל העסק יכול לעוף, עם האש המרוכזת, ישר לתוך הפרצוף.

"את מיזרון-האוויר המתנפח, שהכנסתי פנימה, לא החזקתי כדי לנוח או לישון. (המשך בעמוד 20)

בהן שומרים אזרחים טובים בסיף שלהם כסף זר בלתי-חוקי ותכשיטים, יש תמיד שלל רציני.

"הבינוני שזהו גיבוי לפי לבבי. הרגשתי אותה הרגשה משונה, משהו כמו רעידה של גבר ליד אשה יפה, כשהוא יודע שהיא יכולה להיות שלו.

"כדי שלא להחמיץ את ההזדמנות, עשיתי עבודת-בית עוד באנגליה: קניתי שורה של סיפרי מסלורגיה, תורת-המתכות, ועכשיו למדתי את החום הדרוש לחידרה לקופות שכאלו.

"התפרצתי לשם ופתחתי כספות בעזרת מכשיר-הריתוך רגילים. הוצאתי שלל של 12 אלף לירות — אבל בחלקו הגדול השלל היה חרוך או שרוף לגמרי.

"הבנתי שאיני יודע איך לרתך. תיכננתי לרכוש מכשירים שיצורו לי לפצח קופות מבלי לפגוע בתוכן — בכסף."

★ ★ ★

"רציני 25 מיליון!"

ליד היום אין לי שום תשובה ברורה למה גנבתי. היה לי הרבה עניין והרבה סיפוק בגניבות — אבל את הכסף לא הייתי צריך באמת.

"זה לא שיחק אצלי. כבר היה לי כסף רב, מהתפרצויות קודמות. עשרות אלפי לירות. לא חשוב בדיוק הסכום.

"וכשחזרתי מאירופה, עם מכונית האופל המיסחרית שלי, לא חזרתי לגור אצל דודי, הפסל דויד רוניק. שכרתי דירה מרווחת, בשדרות קרן קיימת, בקומה העליונה.

"שם ישבתי והתחלתי לתכנן את העבודות. רציתי לעשות, מדי חודש וחודש, עבודה אחת.

"זה היה לפני כשנה וחצי. לא הצלחתי בדיוק לשמור על לוח-הזמנים שלי: הגיבוי של סניף הלואה וחיסכון, בו נתפשתי, בקירבת ביתי, היתה רק ההתפרצות העשירית שלי.

"היו לי גם כמה כישלונות: ניסיון חדירה לבנק לאומי, שם הצלחתי רק לגרד את הידע של הכספות. עדיין לא היו לי ידיים טובות, אז.

"כישלון שהרגיז אותי עוד יותר אירע בי סניף המרכזי של בנק הפועלים. שם רציני להרים 25 מיליון לירות.

"חדרתי פנימה. ברגע האחרון הפריעו לי. אפילו לא פתחתי את הקופות."

★ ★ ★

"כמו ליד אשה יפה!"

אני זאב בודד. איני אוהב שותפים. זה מסוכן ובלתי-נעים.

"משום כך ישבתי בדירת-הגג ותיכננתי את הכל, לביצוע בכוחות עצמיים. בדקתי את הסביבה, הלכתי לבקש, בכיכול, הלואה בבנק הלואה וחיסכון — ותוך-כדי-כך, בדקתי בשיטות משלי ונוכחתי לדעת שאין בכלל פעמוני-אזהרה.

"גם ראיתי שיש חדר-כספות — ובכספות,

הדסה בן-ענת, באה להוציא פקודת-מעצר נגד הפורץ, אל חדרו בבית-החולים איכילוב.

קיבל נעמן דילר מידי שוטר, איתו נאבק, ושלושה כדורים הביאוהו לבית-חולים.

שקי הכסף אותם הכין דילר לבדו, בתוך הבנק, כדי לקחתם במכונית שחנתה ליד גן-החיות.